

rende til den stedfundne omkostningsstigning ikke altid kunne give sig udslag i forhøjelser med hele ørebeløb, hvortil kommer, at der på mange områder arbejdes med priser afrundet til f. eks. 5 eller 10 øre.

Efter lønstigningerne i marts 1968 forhandlede tilsynet med De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark angående fremgangsmåden ved indregning af lønstigninger i henhold til avancestoplovens § 1, stk. 3.

Det blev oplyst, at merudgifterne til lønstigningen pr. 1. marts 1968 androg 0,2-1,0 pct. af omsætningen afhængig af lønandelens størrelse i den enkelte forretning.

Monopoltilsynet tiltrådte, at købmandsforeningerne over for medlemmerne tilkendegav, at der som grundlag for lønstigningernes indregning i priserne kunne udarbejdes en oversigt indeholdende oplysning om

- 1) den faktiske månedlige lønstigning
- 2) de vareområder, hvor bruttoavanceforhøjelser blev gennemført til dækning af lønstigninger
- 3) den månedlige avanceforhøjelses samlede størrelse beregnet på grundlag af den hidtidige omsætning af de pågældende varegrupper.

Tilsynet kunne ikke tillade, at den forholdsmæssige andel af lønstigningen, der ikke kan inddækkes på omsætningen af varer til faste priser, f. eks. tobaksvarer, blade og parfumevarer, indregnes i priserne for andre varer. Ved beregning af avanceforhøjelser i medfør af § 1, stk. 3, i avancestoploven ville det derfor være nødvendigt at reducere lønstigningen med en procentandel, der svarer til de pågældende varers andel af totalomsætningen.

Endvidere fremhævede monopoltilsynet, at der ikke kunne indregnes andre lønstigninger end de faktisk afholdte og højst sådanne, som svarer til overenskomstmæssigt aftalte lønstigninger og overenskomstmæssige dyrtidstillæg.

Spørgsmål 9:

Vil monopoltilsynet tilrettelægge den praktiske administration, således at erhvervsdrivende får mulighed for at sikre sig imod uforståelig overtrædelse af avancestoplovens § 1, jfr. foran?

Besvarelse:

Monopoltilsynet vil som hidtil vejlede de erhvervsdrivende med hensyn til forståelsen af de midlertidige prislove. Tilsynet har indtil nu besvaret et meget stort antal såvel skriftlige som telefoniske forespørgsler vedrørende lovens bestemmelser, og de erhvervsdrivende vil fortsat kunne forelægge eventuelle tvivlsspørgsmål for tilsynet.

Også i forbindelse med de kontrolbesøg, som monopoltilsynets inspektører foretager hos de erhvervsdrivende, finder der en udstrakt oplysningsvirksomhed sted. Nogle af de spørgsmål, som kontrolbesøgene giver anledning til, kan besvares på stedet, mens andre kræver yderligere behandling og skriftlig besvarelse.

Enhver vejledning af almindelig interesse ligesom alle væsentlige afgørelser vil løbende fremgå og blive nærmere kommenteret i „Meddelelser fra monopoltilsynet“.

Spørgsmål 10:

Årsagen til, at loven ikke omfatter Færøerne og Grønland, bedes oplyst.

Besvarelse:

For Færøerne er prisregulering et hjemmestyreanliggende.

For Grønlands vedkommende gør sådanne særlige forhold sig gældende, at man ikke har fundet det muligt at lade nogen af de ekstraordinære love gælde for denne del af landet.

Det kan i øvrigt tilføjes, at avancestoplovens bestemmelser efter § 1 gælder „ved salg her i landet“, og at monopoltilsynet har udtalt, at salg fra syddanske virksomheder til Færøerne og Grønland må anses for omfattét af avancestoploven, medens salg fra eller på disse områder af landet falder uden for loven. Man har således ved fortolkningen lagt vægt på sælgerens domicil, og man må forvente, at avancestoploven fortsat vil blive administreret efter disse retningslinjer.

I denne forbindelse kan jeg i øvrigt pege på, at monopolløven gælder for Grønland, medens prisindseendeloven, hvis indhold ligger den midlertidige prislovgivning nærmere, ikke gælder for denne del af landet. I øvrigt mener jeg, at spørgsmålet om den midlertidige prislovgivnings anvendelighed på grønlandske forhold må tages op i en bredere sammenhæng.